

Comiat

Es fàcil pensar que als moments de comiat els escau sempre un aire melangiós, trist i apagat. Tot sovint la nostra sensibilitat ens guanya la partida, i ens sentim deprimits, perduts, i com una mica abandonats davant la persona que ens deixa.

Avui, però, volem lluitar contra aquesta actitud d'establerta tristesa, i donar un caràcter alegre i viu al nostre comiat a Mn. Lluís Ferret, qui repartint el seu temps entre Llíssa de Munt i Sta. Eulàlia, ha estat per tots nosaltres molt més que un simple veí, company o col·laborador. Ha estat un veritable amic. Una persona molt ferma que ens ha deixat dibuixada clarament la imatge del sacerdot-germà, sempre atent a les necessitats d'aquesta nostra comunitat-família.

Recordarem el dinamisme de les seves xerrades. L'agilitat de la seva actuació, abocada al servei, tant a nivell pastoral com humà, de solidaritat i convivència, viscudes plenament i amb donació.

Intentarem també que la vivència de cristianisme que amb tanta força i intensitat ens ha transmès, no se'ns escapi de les mans. Intentarem ésser aquella gent compromesa, que viu la seva adhesió voluntària i personal al Crist, cada dia, cada hora, que és l'heroïtat de la nostra tasca.

I per acabar, amic Lluís, en nom de Ronsana, i de tots els que plegats hem anat fent vida, durant aquests anys, et volem desitjar una bona estada a Olesa. Dir-te que farem el possible perquè el testimoni que ens has donat no hagi estat buit ni estèril. Per a fer-lo fruitar.

Dir-te també que aquí hi trobaràs sempre una colla d'amics, que et recordarem, i que les pàgines de la nostra Revista estan a la teva disposició, obertes a les opinions i notícies que ens vulguis fer arribar.

D'ara endavant, en lloc de caminar junts, farem camins paral·lels. Però tots hi som treballant en el mateix.

Des de «Ronsana», a reveure.

Abril 1975

En la diada del Llibre i de la Rosa, hem llegit en «El Correo Catalán»...

Canço que no s'oblida

El cor del poble troba en la muntanya l'orgue que apunta al cel amb tubs gegants i la cançó tremeix des de l'entranya glatint per ésser lliure com abans.

Una cançó captiva que s'escanya tot just va gorja amunt dels catalans. Al cim potser es fonderà la nosa estranya; els llavis es deleixen per dir els cants.

S'enfila roca amunt i l'alenada no perd i es sent ungit i esperançat. No oblida pas el poble la tonada; prou bé per ell la canta Montserrat!

RAMON FONTANILLES

Balanç de les Festes de Primavera

Les «Festes de Primavera» ja han estat un fet. Malgrat la por i la inseguretats que els organitzadors portàvem pel que fa a l'èxit que poguessin tenir, no n'hem quedat descontents. Aquesta primera prova per saber com el poble acceptava els actes de caire cultural ha estat força esperançadora. Ja sabem que, com a tot arreu, tot el poble en pes no sempre participa, però pel públic que ha anat venint podem estar bastant satisfets.

Cal remarcar que aquestes festes han estat possibles gràcies a la cooperació i coordinació d'esforços de diverses entitats i persones interessades en la celebració de les Festes de Primavera. Així doncs, en aquestes festes hi han col·laborat:

- Agrupació Fotogràfica
- Associació de Caps de Família
- Agrupació Excursionista
- Comissió de Festes
- Agrupació Folklorica
- Moviment de Colònies
- Assistents al Curset de Català

No podem oblidar la col·laboració del nostre Ajuntament, de tots aquells que han aportat el seu treball a títol individual i de tots els assistents en general.

Esperem que el proper mes podrem donar l'estat de comptes de les Festes.

A l'hora de fer una valoració de com han transcorregut les Festes, no som els organitzadors els més adequats per fer-ho, però sí que en podem fer un petit balanç.

El primer dia, el dia 12, és a dir la Taula Rodona de presentació, fou bastant interessant. En ella se'ns mostrà, encara que de manera sintetitzada i, per força, parcial, la situació actual de la cultura catalana des de diverses perspectives: jurídica, històrica, pedagògica, etc. Com a començament va estar bé.

La participació en el concurs local de fotografia no fou massa nodrida; però per començar Déu n'hi dó.

El diumenge 13 al matí hi hagué el concurs infantil de pintura ràpida, que fou molt concorregut, i on la quitxalla del nostre poble ens mostrà les seves qualitats artístiques.

A la tarda, la ballada de sardanes, en què hi havia la presentació de la colla infantil local «Primers Brots», experimentant força assistència de gent.

El dimarts dia 15 hi hagué la inte-

ressantíssima conferència sobre «la problemàtica de l'ensenyament del català». En ella poguérem veure les principals limitacions i problemes tan a nivell pedagògic, com tècnic, com administratiu, que actualment tenim per a que el català estigui present a l'escola. També vàrem veure la necessitat que hi sigui.

I el dissabte dia 19 una altra conferència: «El català i els mitjans de comunicació social». Tan interessant com la primera, analitzà el problema des d'un angle diferent, és a dir, el català com a vehicle de cultura i d'informació.

Èxit sorprenent tingué la Gimkhana del dia 20 al matí. Hi participaren més de setanta cotxes, donant-hi molta animació. De fet, el nombre de premis que hi havia era ja com per arriscar-se.

No es pot dir exactament de les activitats de la tarda, molt lluny també de ser un fracàs. L'espectacle infantil a càrrec d'en Xesco Boix resultà una mica «humit», i el recital de cançons catalana acusà l'absència d'en Ramon Muntaner que, per raons alienes tant a ell com a nosaltres, no pogué venir.

La vigília de Sant Jordi un grup de joves va fer un muntatge llegit de «La Cantant Calba», obra humorística que agradà molt a tota la gent que hi havia.

El divendres 25 hi hagué una conferència sobre «Economia de Catalunya», també força interessant.

Pel dissabte 26 hi havia anunciat el muntatge audiovisual, per en Jordi Pons, sobre l'expedició catalana a l'Annapurna. Aquest no es va poder fer i fou substituït pel de l'expedició al Kerinya, a la zona muntanyosa de Kenia, d'un interès no paral·lel, però considerable.

Finalment, el dia de la Mare de Déu de Montserrat, a la tarda va haver-hi una animada ballada de sardanes, i repartiment de premis de la gimkhana i dels concursos de fotografia, pintura ràpida i infantil de redacció que hi havia convocats.

A la majoria dels actes hi havia instal·lada una parada de llibres amb descompte, per a qui en volgués comprar, amb motiu de la festa del llibre.

Aquest és, per sobre, el balanç de les PRIMERES FESTES DE PRIMAVERA d'aquest any. No queda més que donar les gràcies a tots i esperar que l'any vinent es puguin tornar a celebrar, si pot ser, amb molt més èxit.

ABRIL 75